

† Sterven doe je niet ineens maar af en toe een beetje.
Van alle beetjes die je stierf, t'is vreemd, vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan. Je zegt ik ben wat moe,
maar op een keer ben je aan je laatste beetje toe.

Toon Hermans

DANKBAAR AANDENKEN AAN DE HEER

André VAN DE KERCKHOVE

echtgenoot van Mevrouw

Christiane GHEEROLFS

Geboren te Erwetegem op 3 maart 1929
en godvruchtig overleden te Zottegem op 13 februari 1997,
na het sacrament der zieken te hebben ontvangen.

Een goede echtgenoot, vader, schoonvader, grootvader,
familielid en beste vriend moeten wij nu missen.

Heer onze God, Gij alleen kent de pijn in ons hart bij het
heergaan van André. Wij hadden gehoopt hem nog lang in
ons midden te mogen houden. Maar helaas, het noodlot
sloeg toe en besliste er anders over.

Met liefde en wijsheid heeft hij gewerkt voor zijn gezin.
Op pensioengerechtigde leeftijd maakte hij het thuis met zijn
vrouw(tje) Christiane en zijn parkiet Pieko soms erg knus en
gezellig, zij hadden het daar erg naar hun zin. Ook was hij
altijd opgewekt en blij toen Claude en Bea over de vloer
kwamen en zeker niet te vergeten toen zijn kleinkind en
petekind Robby langs kwam. Met hem kon hij met veel lief-
de en tederheid omspringen, dit was echt zijn oogaapje. Het
was allemaal zo mooi.

Ook hield hij van zijn dagelijkse fietstocht naar zijn kran-
tenwinkel waar hij daarna in de buurt zijn vrienden ging opzoeken,
steeds met een wuivende hand. Daar was er met André en
een pintje bier altijd veel plezier. Dit zullen we missen.

Als gepensioneerde van de N.M.B.S. te Zottegem hield
hij steeds een nauwe band met zijn vroegere collega's.
Zelfs rondom het Zottegemse mocht men naar André vran-
gen, de mensen knikten steeds met een vriendelijk gebaar
hem goed te kennen. Zo werd er ook maandelijks met de ex-
collega's een uitstap gepland, het was in Balegem of rond-
om het Zottegemse. Men zag André en zijn groep graag
komen, ze waren altijd opgewekt en even vrolijk. Naar deze
uitstap keek hij toch graag uit. Ook bij deze mensen laat
André een grote leernte na.

En dan was er nog het ... voetbal, zijn voetbal. 35 jaren
was hij bestuurslid en toekomende zomer mocht hij met zijn
club het 50-jarig bestaan vieren, bijna was hij zover maar
het heeft niet mogen zijn. Met voetbal maakte hij goede en
minder goede momenten mee, toch hoorden we hem weinig
klagen ook al knaagde het soms bij hem binnenin. In de
voetbalmiddens was hij de vriend van spelers, supporters en
zelfs scheidsrechters waar hij na de match graag met
napraatte. Hij was alom bekend als de man met de rood-
zwarte sjaal, dit waren zijn kleuren waar hij zo aan gehecht
was. Het mag gezegd worden dat zo een man toch een
standbeeld verdient op het voetbalveld. Een paar jaren
geleden was hij de gelukkigste man van V.V. Balegem toen
zijn reserven kampioen mochten spelen. Daar praatte hij
de laatste weken zelfs nog over. Zijn liedje: 'Allee de V.V.
vooruit geef gas'.

Nu wordt het stil zonder hem, op en naast het veld, in de
kleedkamer, in de kantine en in het voetballokaal. Hij was
altijd bereid voor een gezellige babbel. Alle spelers van V.V.
Balegem van klein tot groot hielden het voorbijs weekend
reeds 1 minuut stilte. Maar nu zonder jou André zullen wij in
onze gedachten langer dan 1 minuut aan je goede inge-
steldheid blijven denken. Je was een man van kalme en
goeie ideeën. Hij had ons nog zoveel te zeggen maar hij kon
het niet meer uiten. Wij konden denken wat er de laatste tijd
in hem omging, hoe hij door die ziekte, die hij altijd probeer-
de te verbergen, een innerlijke strijd utvocht, een ongelijke
strijd die hij uiteindelijk toch moest verliezen. Toen kwam er
het zwaarste moment voor hem. Zijn ogen vertolken het-
geen zijn lippen niet meer konden zeggen: 'Christiane,
Claude, Bea en Robby, bedankt voor de goede zorgen die
je mij nog hebt gegeven tijdens mijn laatste moeilijke maan-
den, weken; dagen, uren en minuten'. Ik was nog zo graag
bij jullie gebleven.

André, het laatste woord komt vanwege je naaste familie
en je vele vrienden: 'Wij zullen je missen. Maar de goede
herinnering aan jou zal altijd blijven.' Bedankt voor alles.

Je vriend Yvan.

Christiane GHEEROLFS,
Claude en Beatrice VAN DE KERCKHOVE - D'HAEMERS,
Robby VAN DE KERCKHOVE,
De families VAN DE KERCKHOVE, GHEEROLFS,
DE WEIRDt en MARTENS

*danken U voor de vele blijken van genegenheid
hen betoond bij hun rouw.*